

دری رو به سکوت!

چند جمله و واژه ساده و کلیدی را به زبان اشاره می‌آموزیم تا بتوانیم با افراد ناشنوا ارتباط برقرار کنیم و قدمی در به گوش رسیدن صدای شان برداریم

الهیة توانا | روزنامه نگار

پرونده

زندگی روزمره ما را تعاملات بین فردی مان می‌سازد؛ احوال پرسبی با همسایه، خرید کردن از مغازه محل، آدرس پرسیدن از پلیس سر چهارراه، خبر گرفتن از دوست قدیمی و گپ زدن با همکار در باره سریالی تازه؛ حالا فکر کنید این دریاچه‌های ارتباطی یک جا بسته شوند. چه اتفاقی می‌افتد اگر نتوانید با دیگران حرف بزنید؟ این زندگی‌روتین که تصور حالتی جز آن برای مان غیر ممکن است، برای افراد ناشنوا پراز چالش است. از کارهای ساده‌ای مثل خرید کردن و آدرس پرسیدن بگیرد تا تفریحات پیش پا افتاده‌ای مثل تلویزیون دیدن و سینما رفتن و موقعیت‌های اضطراری مثل درخواست کمک از پلیس و آتش‌نشانی یا تماس با اورژانس. ناشنواها برای ارتباط برقرار کردن با این دنیای پرهیاهوی بی‌صدالبت‌راهی دارند اما مشکل آن جاست که ما این راه را بلد نیستیم. ما زبان اشاره نمی‌دانیم و امکانات و خدمات زندگی جمعی برای شنواها - و اصولاً افراد بدون معلولیت - طراحی شده است. در پرونده امروز چند جمله و واژه ساده و کلیدی را به زبان اشاره می‌آموزیم. «پرسافتحی»، کارشناس، مدرس، مترجم و مدکار ناشنوايان به ما آموزش می‌دهد. اگر به یاد گرفتن کامل این زبان علاقه‌مند باشید، می‌توانید به انجمن ناشنوايان، کانون ناشنوايان یا سازمان بهزیستی مراجعه و در دوره‌های آموزشی شرکت کنید.

عکس‌ها: آرمین صمیمی

سینما

بیمارستان

کمک می‌خواهی؟

سلام

کتاب

اتوبوس

خوبم

چطوری؟ (احوال پرسبی)

تاکسی

آب

غذا

مغازه

خدا حافظ

I love you

دوستت دارم

هتل

حرم

